

var Opførelsen af *den Vægelsindede* — i 1892, saavidt jeg husker — der først satte de Tanker i Drift, som jeg nedenfor skal søge at gøre Rede for.

Sagen var den, at *den Vægelsindede*, med hvem Stykket jo staaar eller falder, udførtes af en Skuespillerinde, der maaske var talentfuld nok, men hun spillede »mare« ikke Holberg. Naa, dette behøvede nu ikke at være utilgiveligt, man kunde vel faa Valuta ogsaa paa anden Maade. Men hun spillede Vaudeville! Lukretia var en køn lille Taske, saavidt man kunde skønne; af virkelig Karakteristik, af ægte stor Komædie, ikke Spor!

Kan man nu egentlig let tænke sig noget meningsløsere, end en heibergsk Holberg? Den ene er altid net, den anden aldrig; den ene raader over hele den fine Konversations Omsvøbsdepartement, den anden taler rent ud af Posen.

Og, maa jeg nu spørge, spilles Holberg paa vor Scene ikke gennemgaaende som Vaudeville? At det kan have sine gode Grunde, nægtes ikke. Vaudevillen har haft og har jo endnu et stort Publikum, Skuespillerne er voksede op i dens Urtegaard, og de er saavel heibergsk som alment velopdragne, dannede Væsener. At de nu tildanner det mindre kendte — og Holberg ligger ikke den nuværende Generation af Skuespillere, paa en enkelt Undtagelse nær, ret paa Tungen — i Lighed med det mere kendte, er naturligt nok, men derfor bliver det dog ikke rigtigt. En Maler maler dog ikke Sol og Maane ens, selv om han har mest Rutine i at male Maaneskinsbilleder; han ved, at han maa arbejde sig en ny Slags Dygtighed til for at gengive Solskinnet. Heller ikke falder han let paa at gøre Græsset blaat, fordi Himlen er blaa og Havet blaat, skønt det unægtelig vilde simplificere Sagen. Det skulde da være, at han fandt den græsgrønne Farve skærende og ufin. Naa, det maatte blive en Sag mellem Vorherre og ham; saa vidt er dog Publikum ikke naaet, tør vi dristig paastaa, men det udbeder sig sikkert at maatte beholde sin Smule Sansefelt ubeskaaret — foreløbig idetmindste.

Er der da saa himmelvid en Forskel imellem Komædie og Vaudeville? Ja, det er netop det, der er. Vaudevillen har til Hensigt at adsprede Folks Tanker, den vil skaffe Folk en behagelig og ikke anstrængende Nydelse efter